

Războiul nimănui

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- Nu depărtarea m-a făcut să tac,
Ci umbra ce-ntre noi a stat o vreme,
Pe borangic brodați de-același ac
Ne-am așezat c-un secol prea devreme

În lumea-n care nu e loc destul
Pentru-amândoi, atâtea vieți cu minus
Sub guri de foc și-al armelor reful
Trecând letal printr-al planetei sinus

A pus sigiliul mut peste-ntrebări
Și semnul exclamării peste buze,
Ne-au mai rămas tăceri și depărtări
Și-un ciob de cer sub ploaia de obuze.

- Pe front am fost mereu, dar în război
Învingători și-nvinși, de-aceeași parte,
Culegători de stele, amândoi,
Am pus pariu pe viață și pe moarte.

Pe tunul nostru camuflat cu flori
A-ncălecat lumina primei zile,
S-au odihnit sub pături de ninsori
Secundele acelea inutile

În care ne-am purtat ca doi străini,
Deși ne știm de vieți consecutive,
Pe linia de front un rug de spini
A înflorit din versuri emotive.

Liliana Trif & Ioan Grigoraș